

Fasnacht 2014

Vereinigte Kleinbasler 1884

Alti Garde

«Freude herrscht!» bi dr fasnächtliche Ehregarde vo dr VKB

Vor fünfzig Joohr per se
dö grindet fiirilig d VKB
en alti Garde am runde Disch
im alte Warteck, wo bald nimm'isch
fir die, wo mechte kirzer drätte
und's an dr Fasnacht gärn ruhiger hätte.
«Freude herrscht» jetzt by de-n-Alte,
wo hite d Fasnachtsbrüch hoch halte.
Nit aifach e Sujet darfs disjoohr sy,
nai ebbis Zytlooses soll's ha drby,
us bsundrem Aaloss. Doch s Comité
will sottigs nit an-dr Fasnacht seh,
es sig die «Feschtumzüg» halt laid.
Doch mir mache Fasnacht zu unserer Fraid.
(Wenn's stoht in Schwarz am Stroosserand
und loht sich schängge allerhand,
denn muesch, wenn alli d Hiet nätt schwängge,
an Bluemekorso in Nizza dängge.)

Mir hän iberlegt, was mir wänn mache
zer Jubelfasnacht, ass s Härz ka lache.

E Super-Charivari wär
scho geil, doch s duet sich hailos schwär
vo wäg'de Keschte mit däär'Idee
dr ewig sparsam Kassier

Mr hänn kai Bischoff, so ain wie d Schwoobe,
wo's näb-em Huusumbau wurd wooge,
us Kirchestyrgäld uns ebbis z gä
wo uns wurd unsri Gäldsorg näh.

(Frogsch d BVB oder BKB a,
kenntsch billig e Kostüm us Filzräschte ha.)

Mr kennte doch, das wär e Hit,
als **Waggis** laufe, doch das git
nyt här, wil iberall syt Zyte

en tout so gseh kasch d Märtpplatzclique.

Und Lyt mit grosser, dummer Schnuure
gits z Basel gnue doch naimeduure.

Es wär'au glunge-n-e blasse **Gloon?**

Dä git's scho im Roothuus, es isch e Hohn!

Fir d'Pffifer en **alti Dante** mit Huet?

Das miech sich sicher bsunders guet,
denn die wänn scheen sy bim paradiere

sich nit als «Stainlemer-like»geniere.

Doch d Drummler hänn uf das kai Bock,

si sinn gärn witzig und wänn kai Rock.

Zuedäm, dängg dra, mr hänn, henai

en alti Dante als Frau scho dehai.

Wie scheen wär doch, kunnnt uns in Sinn,

e grien-gäl-lila **Harlekin**.

Au die Figur isch bsetzt, herjeh,

als Jubelkostüm fir d VKB.

In Gold und Silber, s isch nit schwär,

so kemme doch d«Harlekin» drhär.

Denn halt dr **Ueli** vo dr VKB

Dä wurd passe, sich losse seh.

Mit däm hän mir 09. was wit,

beraits brilliert, drum goht das nit.

E **Blätzlibajass** käm au in Froog.

Dä zmache aber wär e Ploog

fir die, wo schaffe und risikiere,

ass die, wo profi-, nur kritisiere.

E **Pierrot** isch zwoor scheen und rächt.

Doch zue uns Männer passt er schlächt,

er isch soo druurig und melancholisch,

mir ehnder luschtig und alkoholisch.

Drum sinn mer-is denn schlissig worde,

mr gienge nit als ungordneti Horde,

vyilmeh in Raih und Gliid dur d Gasse,

als Kostüm wurd zue-n-is passe

en **Altgardischt**, wo driber wacht

ass alles e gueti Gattig macht,

was unsri Fasnacht vom Morge bis Znacht,

so hailoos fein und aimoolig macht.

(Zwoor wenn mir dä als Vorbild nämme,

denn gfallt das au nit alle zämme.)

D Frau Fasnacht isch is lieb und wärt

dr Cortège en Aaliige, doch dä Märt

mit Wurstständer und Döner im Aug e Dorn,

wil so verkunnt dr Volksbruuch scho morn.

Ass s Alt-Warteck soll abgrisse wärde,

das macht is Sorge und Beschwärde.

Uns VKB-ler gfallt die Baiz

mit Tradition und urchigem Raiz.

Doch zellt – dasch druurig – uf dr Wält

fir d Warteck-Invest halt numme s Gäld.

Uns liit dr Nowux am Härze und

e haiteri Fasnacht luschtvoll und bunt.

Mr gänn is Mieh bim Pffife und Drummle,

und iebe dehai anstatt go z bumme.

Es deent gliichwohl nit immer guet,

doch raubt is das kuum unsre Muet,

Es isch halt - bi Gott - nit s SOB

die Alti Garde VKB!

Zem Luft sich z mache, meglischt vyyl,

isch d Fasnacht halt e guet Ventil:

Me soll sich aimool im Joohr, und das richtig,

no Härze luschtig mache, dasch wichtig,

mit Witz und Biss iber die Wichtibutze

wo mit ihrem Tue nur sich sälber nutze,

anstatt em Gmainwohl z diene mit Fliess

ganz ohni Aigenutz und Gschiss.

Vo dääne gits no unserem Gfyy!

nit numme in Basel nämli zvyyl.

Alt-Gardesoldate sinn mir mit Stolz

und au e bitz us bsunderem Holz,

denn mir wänn bsunderbar d Frindschaft pfläge

bi Sunneschyyn und au bi Rääge,

enander biistoo im Laid und bim Feschte

denn so gohts alle wirglic am beschte.

En alt Epigramm: ohni Frind gohts aim schlächt.

«Freude herscht» drum mit Fueg und Rächt!